

kvaterkázó úri társaságokban fajtott
hisztéria lappang...

Az 1882. év húsvétján eltűnt tisz-
eszlári cselédlány, Solymosi Eszter ho-
lálában vált hősnővé — alakja torz
szimbólummá, neve az antiszemita moz-
galom jelszavává lett. Solymosi Eszter-
nek vérért vették a zsidók és húsvéti
pászkaikba keverték — röppent fel a
képtelen középkori babonákat feleleve-
nítő vád. Krúdy Gyulának az eszlári
vérvádról s a „nagy perről” szóló, máig
kiadatlan regénye, a most megjelent
A tisztaeszlári Solymosi Eszter, nemcsak
az 1880-as évek dühödt és ostoba an-
tiszemitizmusát jeleníti meg, hanem az
önmagát túlélő 19. század hervadását,
a hajdani „dicső eszmék” elszürkülését,
a táblabírák világának porba hullását
is. A „boldog békeidők” korát, amely-
ben a magyar vidék provinciális kedé-
lyessége mögül groteszk démonikusság
sejlik elő: omladozó kúriákban kótya-
gos fejű Don Quijoték tanyáznak, a